

Моят път в Европа

Нищо през столетията не е могло да погуби нито българския дух, нито дивната природа, нито любовта към България - любов, която в днешно време е нашата най-сигурна инвестиция за бъдните години.

Ние българите навлезнахме в XXI век с ново самочувствие - на хора, които именно чрез любовта си към отечеството можем да бъдем граждани на света.

Историята определя настоящето, предопределя бъдещето, тя е биография на нацията, паметта, крепяща народния дух, затова аз вярвам, че в Европа ние внасяме нов и градивен материал, базирайки се на древната си култура и на мъдростта, почерпана от хилядолетния си опит. Все по-ясно, моето поколение, осъзнава, че в сложното и преходно съвремие е нужно да изграждаме духовни мостове, а не разделителни ивици помежду си. Щедростта на душата е присъща на хората, победили в себе си злото, омразата, завистта.

В определени години България е трябвало да догонва света, който е бил далеч по-напред, след Златния си век, дал на Европа самобитна култура и неразрушими духовни устои, България е обгърната от мрака на робството и забравата. Но въпреки всички България никога не е чакала да бъде открита и винаги е напомняла за себе си. Тя измина своя дълъг път на завръщане към дома и доплава със своя кораб на европейския бряг.

Аз се чувствам наследница както на един достоен и храбър народ, така и на европейската цивилизация. Всеки от нас знае, че има право на житейски избор - в това е шансът на моето поколение. Всеки носи в себе си една ярка и свободна личност, която се отърсва от заблудите на миналото, посреща предизвикателствата на настоящето и с основание и законно самочувствие заявява: "Аз съм част от Европа". И всички ние като част от Европа посрещаме предизвикателствата на глобализацията се свят. За някой това е благо, за други - проклетие. Но отговорът на предизвикателствата на глобализацията не е да се затворим в себе си като разчитаме на нови форми на протекционизъм, а да бъдем новатори.

Вярно е, че глобализацията на културата отправя много силни предизвикателства пред културната идентичност на малките общества, но тук си спомням крилата мисъл: "В областта на културата няма малки и големи народи". Убедена съм, че на всички нас предстои огромна работа за решаване на тези проблеми - за съхраняването и развитието на българската идентичност.

Присъединяването на нашата страна към Европейския съюз само по себе си не е магическо решение на проблемите ни, но то е силен стимулиращ фактор, за да решаваме сами много от нашите проблеми в контекста на общите европейски ценности.

Аз се чувствам пълноправен Европейски гражданин с гарантираните равни шансове на нас младите хора да се реализираме и в своята страна, и на територията на обединена Европа, това ни разкрива много нови хоризонти.

Всъщност от нас младото поколение зависи бъдещето на идващите след нас, а това осигуряване на добро бъдеще е наш дълг като европейци.

И всички трябва да положим общи усилия за постигането на една динамично развиваща се Европа, която е начало на науката и технологията в света. Продуктивна Европа, в която всеки има работа, за загрижена Европа, където болните, възрастните и хората с увреждания получават необходимите грижи. Трябва да се борим за справедлива Европа, в която няма дискриминация и всички имат равен достъп до работа, до образование. За чиста и зелена Европа, която е загрижена за околната среда и допринася за посрещането на предизвикателствата, пред които е изправен света. И най-вече трябва да запазим Европа на ценностите, които споделяме и за чието спазване се грижим. С постигането на всички тези неща всеки един човек може да се почувства пълноценен и пълноправен гражданин на Европа, защото ако всеки един от нас даде по нещо от себе си за тази Европа, всичко това ще бъде постигнато и тогава нейните устои ще бъдат непоклатими .

Мирела Парушева
Ученичка 11^а клас
СОУ „Св. Св. Кирил и Методий”
село Сатовча